

TALE NÆSS

STRØMMER

VERTALING MAAIKE VAN RIJN

Personen

Finn Strømmer

Thea 1 t/m 5 zes jaar oud (*Thea 3 t/m 5 zijn
voornamelijk zwijgende rollen*)

Een arts

Een politieagente, Bente

Een vriend, Arne

Een collega, Halvor

Alle personages zijn de hele voorstelling aanwezig op de vloer. Ze bekijken de handeling, zijn voor zichzelf bezig of interrumperen met korte interacties, commentaren of monologen.

1.

Finn Strømmer zit op een stoel. De kamer rondom hem is schemerig. Hij zit met zijn handen op zijn knieën.

strømmer

Ze had zulke kleine handjes.

Ze was niet heel klein of zo, dat niet – maar haar handjes wel, en haar voetjes – die koude voetjes van haar, als ze 's nachts bij me kroop, of op zondagochtend, als we lang in bed bleven en ik de krant las en zij deed alsof ze de krant las en we melk dronken en koekjes aten zodat het bed vol kruimels kwam.

Het wordt langzaam lichter. Een politieagente zit tegenover hem. Ze borstelt onopvallend wat kruimels van haar rok, schuift wat op haar stoel.

agente

Het was goed dat u ons belde.

pauze

Het was verstandig dat u belde, absoluut.

langere pauze

Dus wanneer merkte u dat ze weg was?

strømmer

Vannacht.

Hij spreekt erg langzaam.

Vanmorgen.

Ik merkte het vanmorgen.

agente

Dat is nog maar een paar uur.

Dan is het dus –

strømmer *onderbreekt haar*

Ze is nog nooit zomaar weggebleven.

agente

Het is maar een paar uur.

Dan is het dus –

strømmer

Thea doet zoiets niet.

pauze

Ze is altijd zo voorzichtig.

agente

Heeft u al contact opgenomen met haar school?

Hij antwoordt niet.

Bent u daar – of, is zij daar niet geweest?

Wat zeggen ze op school?

strømmer

Ze had die blauwe broek aan.

Hij kijkt op.

Moet u niets opschrijven?

Ze had die blauwe broek aan en een groene trui. Het moet die groene geweest zijn, want die ligt niet in de kast. En een van haar knuffels. Een klein haasje. Daar is ze gek op.

Ze heeft hem ook altijd bij zich in bed –

agente

Is er verder nog iets?

Iets dat u zich herinnert?

Iets dat ontbreekt?

strømmer

Nee, dat is alles. Verder ligt alles op zijn plek.

Haar rugzak staat in de gang waar ze hem heeft neergezet.

We pakken haar tas altijd al 's avonds in,

om 's morgens tijd te sparen. Het wordt anders zo'n gehaast als je aan te veel dingen moet denken.

agente

Eerst –

strømmer *hoort haar niet*

Misschien dat ze –

Ik weet het niet.

Ze was zo stil.

Misschien wilde ze iets zeggen.

Iets dat ik had moeten begrijpen.

Misschien dat ze al voor ze verdween –

agente

Eerst moet –

strømmer schreeuwt bijna

Ik heb gezocht en gezocht. Ze is nergens. Hoort u dat!

Nergens.

We moeten toch iets doen.

Ze hoort hier.

Bij mij.

rustiger

Het is maar een klein meisje –

agente

Het was goed dat u ons belde.

Het was goed dat u ons zo snel belde. Toch is het nog maar een paar uur. Ze kan gewoon in de buurt zijn.

Ze vinden haar vast wel.

We nemen contact op met de school en de omwonenden. U moet het niet opgeven.

Het is belangrijk om positief te blijven.

Blijf positief. Dat is het belangrijkste.

Ze legt haar hand op zijn knie. Hij kijkt ernaar. Het licht op de achterwand flikkert een paar keer kort, als een tl-buis die knipperend uitgaat.

2.

Finn Strømmer staat voorover in een kast te zoeken. De collega zit op een stoel naar hem te kijken.

strømmer

Ik kan die koekjes echt niet vinden.

collega

Dat maakt toch niet uit.

Strømmer komt overeind.

strømmer

Ik weet zeker dat ik hier een pak koekjes had –

collega

Het maakt niet uit, Finn.

Ik heb geen honger.

Misschien een kop koffie –

strømmer

Ja.

collega

Een bakkie gaat er wel in.

pauze

Ik kwam alleen even langs om te zien
hoe het ging.
Hoe het met je is.

Ik wilde met Pinksteren eropuit gaan –
Naar het huisje.
Het is nu mooi daar bij het meer.
We gaan met z'n vieren of vijven.
Van het werk.
Andersen en Torild en –

pauze

Ik dacht dat je misschien mee zou willen.
Strømmer draait zich naar hem toe.

strømmer

Ze hebben haar kamer afgesloten.
Ze willen niet dat ik ergens aan kom.

collega

Nee.

strømmer

Ze hebben van die tape op de deur geplakt. Zodat je het kan zien als ik naar
binnen ga.

collega

Ga je daar naar binnen dan?

strømmer

Nee, daar is ze toch niet.

pauze

collega

Nou, ik wilde het in elk geval even vragen. Of je zin had om mee te gaan.

Als je geen andere plannen hebt –

korte pauze

Finn. Hoor je wat ik zeg?

strømmer *afwezig*

Ja.

collega

Wat zei ik?

strømmer *als tegen zichzelf*

Er klopt iets niet.

collega

Wat klopt er niet?

strømmer

Ik kan er mijn vinger niet op leggen.

Er is iets met de kleur van de muren.

collega

De kleur van de muren?

strømmer

Ze zijn donkerder geworden.

collega

Ze zijn toch zoals altijd.

strømmer

Waren ze altijd al zo donker?

collega

Je hebt gewoon niet genoeg geslapen.

strømmer

Ik slaap te veel.

collega

Maar niet goed.

korte pauze

strømmer

We waren de hele avond samen geweest.

Ik zat wat werk te corrigeren.

Zij stond achter mijn stoel.

De hele tijd stond ze achter me en hield ze zich zo'n beetje aan mijn rugleuning vast. Stond daar maar, hield de leuning vast en keek naar me.

Ik slaap te veel.

Dat is het 'm.

korte pauze

Het was toch niet nodig om die deur dicht te tapen. Ik zal nergens aankomen.

collega

Nee.

Ik wilde alleen even langskomen.

Zien hoe het met je ging.

strømmer

Toen ik op een dag thuiskwam, zat ze daar.

Hij wijst.

collega

Daar?

strømmer

Ze zat met wat stenen te spelen.

Legde ze zo achter elkaar – in een lange rij –

collega

Deed ze dat.

strømmer

Ze zei niet veel.

pauze

collega

Kun je niet even gaan zitten?

strømmer

Ze was hier.

collega

Ik hoor je.

strømmer

Ik zag haar.

Ze zat daar.

De collega geeft geen antwoord.

Ze was hier.

pauze

collega

Dus wat doe je nou met Pinksteren?

strømmer

Geloof je me niet?

collega

Finn.

strømmer

Je gelooft niet dat ze hier was.

collega

Ik denk niet dat we nu door moeten gaan over Thea.

Ze was hier niet.

Ze was hier niet, Strømmer.

Strømmer geeft geen antwoord.

Dus dan spreken we het zo af.

pauze

strømmer

Af en toe stak ze haar handjes in mijn trui alsof ze het koud had.

Heb je het koud, vroeg ik, maar ze schudde nee.

Moet pappa een trui voor je halen, vroeg ik, maar dat wilde ze niet.

Ze wilde alleen maar zo achter me staan en kijken hoe ik werkte.

collega

Er ligt nog ijs op het water.

We zouden kunnen vissen en –

korte pauze

Denk er even over na en dan bel je gewoon als je van mening verandert.

pauze

Dan spreken we het zo af.

Ze vinden haar wel, Finn.

Ze vinden haar zeker.

De collega vertrekt.

Strømmer blijft staan.

Het licht wervelt. Het spookt als schaduwen over de muren en de deur – en weer naar beneden. Dan verzamelt het zich een ogenblik onder de deur naar Thea's kamer, voordat het weer normaal wordt.

3.

agente

Mijn tante belde gisteren. Ze huilde aan de telefoon. Ze had gehoord over dat meisje dat verdwenen was en vroeg zich af of ik er iets mee te maken had.

Ze was nog maar zes, zei ze – dat het afschuwelijk was dat een kind, een klein meisje van nog maar zes, zomaar midden in de nacht kan verdwijnen. Ik vroeg of het minder afschuwelijk was als ze tien of vijftien was geweest, of volwassen – ja maar, zes jaar, zei mijn tante. Zes jaar, ocharm.

Je hebt een zware baan, Bente – een zware baan –

De agente wendt zich tot Strømmer. Hij is op zoek naar een foto van Thea maar kan niets vinden.

strømmer

Ik weet niet...

Ik had er altijd zoveel –

De agente zet een stap naar hem toe.

agente

Heeft u er geen van de afgelopen maanden? Het afgelopen jaar?

strømmer

We namen meestal foto's als er
iets was.

Feestdagen, verjaardagen –

pauze

agente

Heeft u geen klassenfoto?

strømmer

Zo zag ze er niet meer uit.

Ze had langer haar.

Jullie hebben toch al een foto –

agente

Kunt u nog eens beschrijven wat
ze aan had?

strømmer

Ik weet het niet meer.

Ik weet het niet.

Ik heb dat toch allemaal al verteld.

agente

Had ze misschien een muts op?

Of wanten?

strømmer

Ja – ze had wanten.

Ik vond de ene op de trap – dus moet ze
de andere meegenomen hebben.

agente

Meer details helpen altijd.

Strømmer haalt een roze want tevoorschijn.

Mag ik even in haar kamer kijken?

strømmer

Jullie zijn daar toch al zo vaak geweest –

agente

Misschien is er iets daarbinnen dat –

Het spijt me, maar het kan zijn dat we iets gemist hebben. Iets vergeten zijn.

Het is nog steeds mogelijk dat we haar vinden.

Hij heeft geen antwoord.

U wilt toch dat we haar vinden?

Meneer Strømmer – dan ga ik op haar kamer kijken.

Ze loopt de kamer uit. Strømmer blijft zitten.

De kamer wordt lichter.

De arts kijkt op van haar papieren. Ontmoet de blik van Strømmer.

arts

Een ogenblikje.

Ze komt naar Strømmer toe.

En wat kan ik voor u betekenen?

strømmer

Er is iets met mijn linkeroor.

Het is niet helemaal in orde.

Ik kan er niet goed mee horen – of ik hoor wel,
maar het is niet helemaal goed.

arts

Heeft u er last van?

strømmer

Het voelt alsof ik onder water ben.

De arts noteert.

arts

Last van water in het oor.

strømmer

Ik heb geen water in mijn oor.

Het voelt alsof ik water in mijn oor heb.

arts

Ja, ja.

En hoe lang heeft u daar al last van?

strømmer

Ik weet het niet precies.

De afgelopen weken – de afgelopen weken is het erger geworden.

De arts staat op.

arts

We zullen eens kijken.

Kunt u uw hoofd een beetje schuin houden?

Ze schijnt in Strømmers oor.

Nee, het ziet er heel normaal uit.

Ik kan een afspraak voor een gehoortest maken
volgende week – als u helemaal zeker wilt zijn.

Heeft u verder misschien nog ergens last van?

strømmer

Soms word ik wakker omdat ik zulke koude voeten heb –

Het is alsof er geen gevoel meer in zit –

korte pauze

arts

Slaapt u genoeg?

Slaap is belangrijk, weet u.

strømmer

Ik slaap prima.

arts

Mooi, mooi.

Strømmer blijft zitten. De arts kijkt hem vragend aan.

Was er verder nog iets?

strømmer

Nee.

arts

Dinsdag over een week dan?

Kwart over twaalf?

Nou, dan zijn we eruit.

De arts gaat zitten. Strømmer staat op.

Hij blijft staan. Opent en sluit zijn handen. Achter hem verduistert de kamer.

De agente komt de kinderkamer uit.

agente

Sorry, maar bent u hier soms binnen geweest?

strømmer

Binnen?

agente

Bij Thea?

strømmer

Bij Thea?

Nee.

agente

Is er iemand anders die –

strømmer

Waarom vraagt u dat?

agente *twijfelt, kijkt hem aan*

Het is belangrijk dat u ons alles vertelt.

Als daar iemand binnen is geweest, dan –

strømmer

Ik ben er niet geweest.

agente

Iemand heeft de meubels verschoven.

strømmer

Dat kan niet.

Daarbinnen?

korte pauze

agente

Er loopt een brandtrap langs de gevel. Kan daarlangs iemand naar binnen zijn gekomen?

strømmer

Niet in Thea's kamer – die trap gaat naar de zolder –

agente

En u heeft niet –

strømmer

Ik heb daar toch niets te zoeken –

agente

onderbreekt hem net niet Herkent u deze?

Ze houdt een zwarte, gladde steen naar hem op.

Die lag op haar bed. Op het dekbed.

Er waren er meer. Ze lagen achter elkaar in een lange rij. Naar grootte. De kleinste eerst en dan –

Ze geeft de steen aan Strømmer.

strømmer

Ze verzamelde dingen.

Knopen en ansichtkaarten en zo.

Van die dingen die kinderen leuk vinden –

agente

Verzamelde ze ook stenen?

Hij blijft staan.

strømmer *zacht*

Ze is toch niet hier, of wel?

Hij kijkt naar de steen. De agente legt haar hand op zijn arm.

Ik ga niet meer naar buiten.

Ik ga niet bij haar weg.

Ik ben niet bij haar weggegaan.

Licht dimt.

4.

Het is schemerig in de kamer.

Strømmer zeult rond met een grote bank.

Thea 1 wordt zichtbaar achterin de kamer. Strømmer ziet haar. Doet net of hij haar niet opmerkt, maar kijkt weer naar haar terwijl hij de bank van de ene kant van de kamer naar de andere kant sleept.

Hij gaat zitten.

vriend roept

Strømmer – ben je daar?

De vriend staat wankel op zijn benen.

Hij stommelt tegen de bank aan en moet zich vasthouden. Hij is niet helemaal nuchter.

Godver wat is het hier donker.

Strømmer loopt naar de kast en doet hem open. Hij zoekt er iets in.

De vriend doet de lamp aan.

strømmer

Nee! Laat uit!

De vriend doet de lamp uit, zet een stap naar voren en loopt tegen de bank op. Hij doet de lamp weer aan.

strømmer

Moet die lamp echt aan?

vriend

Ik zie toch niks zo.

Hij laat zich op de bank vallen.

Strømmer gaat door met zoeken in de kast.

Mooie bank.

Interessante plek ook.

strømmer

Ik wilde hem ergens anders zetten.

Strømmer haalt een fles sterke drank uit de kast en neemt hem mee naar de vriend.

vriend

Maar –

strømmer

Het werkte niet.

Hij kan toch alleen maar dáár staan.

Hij haalt twee glazen tevoorschijn.

Ze proosten. Ze drinken.

vriend

En nou wilde je hem gewoon hier

laten staan?

strømmer

Voor zolang –

vriend

Hoelang dan?

Strømmer haalt zijn schouders op.

Is ie zwaar?

Ik kan je helpen.

strømmer

Dat hoeft niet.

vriend

Het gaat makkelijk met zijn tweeën.

We kunnen het nu even doen.

De vriend staat op.

Met zijn tweeën is het één-twee-drie gebeurd.

Hij begint de bank te verschuiven.

strømmer

Nee!

Arne.

Laat nou maar.

Hou op!

Laat hem gewoon zo staan.

vriend

Zo staan?

De vriend blijft tegen de bank duwen.

*Strømmer komt overeind. Hij pakt de vriend
bij zijn arm.*

strømmer

Laat staan, zeg ik.

De vriend houdt op. Ze kijken elkaar aan.

De vriend wendt zich af.

vriend

Dus je hebt nog geen nieuws gehoord?

Strømmer geeft geen antwoord.

Ze hebben niets gevonden?

strømmer

Nee.

vriend

Hoe lang duurt het nu al?

strømmer

Drie weken.

pauze

vriend

En ze hebben dus ook niet iets anders gevonden?

strømmer

Iets anders?

vriend

Sporen of zo?

Een brief of zo?

strømmer

Een brief?

vriend

Is dat niet vrij gebruikelijk?

strømmer

Ze is zes, Arne.

langere pauze

vriend

Weet je nog dat we altijd naar de bergen gingen – met de kinderen? Britt en ik met

de jongens – en jij met Thea?

Niet bang in het donker, die. Nergens bang voor. Suisde recht overeind alle pistes af.

Weet je nog? Remde überhaupt niet.

Bleef gewoon recht overeind staan en suisde omlaag.

Weet je nog?

strømmer

Ja.

vriend

Gewoon recht overeind.

We hadden dat vaker moeten doen –

pauze

Wat is er?

Wat is er nou toch?

Strømmer drinkt. Staat wankelend op.

strømmer

Ik moet pissen.

Niet het licht aandoen als ik weg ben.

Niet het licht aandoen – beloof je dat?

vriend

Ja, ja.

strømmer

En nergens naartoe gaan.

vriend

Ik ga nergens naartoe.

strømmer

Mooi.

Mooi.

Strømmer loopt weg. De vriend blijft staan.

We horen hoe iemand wat rondrommelt.

Dan zien we Thea 1. Ze zit op haar knieën en legt donkere stenen achter elkaar in een lange rij. Ze speelt stil, zonder aandacht aan hem te besteden.

Dan verdwijnt ze weer.

Strømmer komt weer binnen, kijkt naar de vriend. Ze kijken elkaar aan.

5.

Nacht.

vriend

Ze hadden hun zwaailichten niet aan.

Niet toen ze kwamen en niet toen ze gingen.

Ik werd heel vroeg wakker. Ik stond op en liep naar de veranda om te roken.

Mijn vrouw sliep nog. De jongens ook. Dat waren altijd al van die slaapkoppen.

Strømmer slaapt. Thea 1 en Thea 2 zitten op de rand van zijn bed en houden hem zorgzaam in de gaten.

Ik zag dat hij op was en rondliep.

Hij liep heen en weer in de woonkamer.

Het licht was aan in Thea's kamer. Misschien was hij daar geweest om even naar haar te kijken en nu liep hij te zoeken. Dat gebeurde wel vaker.

Misschien had ze zich in de garage verstopt of onder de trap. Soms vond hij haar daar.

Hij liep haar te zoeken en toen werd hij het zat en ging hij weer naar bed.

Zo ging het volgens mij. Hij zocht haar.

Toen werd hij het zat. En toen ging hij weer naar bed.

6.

Licht aan.

*De kamer is schemerig. Strømmer, de collega
en de vriend zitten te kaarten. Er staan twee schemerlampen in de kamer.
Het licht valt op de kaarten, de gebogen nekken. De vriend
speelt een kaart, glimlacht – de collega volgt.*

strømmer

Hebben jullie de deur weer op slot gedaan nadat jullie binnenkwamen?

vriend

Ja.

strømmer

Weet je het zeker?

vriend

Halvor heeft hem op slot gedaan.

collega

Wie, ik?

vriend

Niet dan?

collega

Ik dacht dat jij dat gedaan had.

Strømmer kijkt hen afwachtend aan.

vriend

Hij heeft de deur op slot gedaan.

strømmer

Mooi zo.

vriend

Laten we verder spelen.

Ze gaan door met kaarten.

collega

Bedoel je dus dat ik hem op slot heb gedaan?

Strømmer kijkt van de een naar de ander.

strømmer

Hebben jullie hem nou op slot gedaan of niet?

vriend

Hij heeft hem op slot gedaan.

pauze

Strømmer staat op.

vriend *geïrriteerd*

Wat is er nou?

strømmer

Ik ga het controleren, voor de zekerheid.

vriend

We zijn toch aan het kaarten?

collega

Ik ga wel.

vriend

Nee – niet jij ook –

De collega staat op.

collega *tegen Strømmer*

Ga zitten. Ik ga wel.

vriend

Hou toch op over die deur.

De collega gaat de kamer uit.

Strømmer gaat zitten.

pauze

Ik kreeg laatst nog bezoek.

strømmer

O?

vriend

Van een dame. Ze vroeg naar jou.

strømmer

Naar mij?

vriend

Of over jou.

De collega komt weer binnen.

Heb jij ook bezoek gehad? Van die vrouwelijke agent.

collega

Die ja.

Twee keer.

vriend

Ja, die geeft 't niet op.

strømmer

Wat moest ze bij jou?

vriend

Ze zei dat er sporen liepen naar beneden bij de rivier. Van bij ons hierboven – en dat klopt. De kinderen rennen daar de hele tijd op en neer.

strømmer

Heb je dat gezegd?

vriend

Had ik dat niet moeten zeggen?

strømmer

Ja, maar die sporen kwamen wel bij mijn huis vandaan.

vriend

Strømmer – ze rennen daar toch de hele tijd rond.

Mooie vrouw trouwens.

strømmer

Vroeg ze verder nog iets?

De vriend en de collega kijken elkaar aan.

collega

Ze vroeg wat je 's avonds deed.

vriend

Of je veel uitging en zo.

collega

En waar je dan naartoe ging.

strømmer

Dus ze vroeg niets over Thea?

collega

Ze vroeg of je in de wegebouw had gewerkt. Vroeger.

Een zomer –

strømmer

Godallemachtig – dat was nog voordat Thea werd geboren.

De vriend trekt de lamp bij zodat hij zijn kaarten beter kan zien.

vriend

Kan hier niet wat meer licht aan.

strømmer

Het is jaren geleden dat ik in de wegebouw werkte.

Dat was toch alleen toen ik studeerde –

collega

Nou ja – dat wilde ze dus weten.

De collega gaat zitten. Ze pakken hun kaarten op. Spelen verder.

Ik dacht dat ik daarnet wat hoorde.

In de kinderkamer.

strømmer

In de kinderkamer?

collega

Ja.

strømmer

In de kinderkamer is niemand.

korte pauze

collega *zacht*

Ik dacht dat ik wat hoorde –

Iemand die praatte daarbinnen.

korte pauze

strømmer

Ben je naar binnen gegaan?

collega

Waar?

strømmer

In de kinderkamer?

collega

Nee –

strømmer

Dus je stond er alleen vóór.

Je stond ervoor en toen hoorde je iets?

collega

Ja het –

strømmer

Het –

collega

Het leek alsof er mensen waren.

Ik kon ze horen –

strømmer

In de kinderkamer?

collega

Ja.

korte pauze

strømmer

Wat hoorde je dan?

collega

Ik weet het niet zeker.

vriend

Hij hoorde niks.

collega

Er werd gefluisterd.

strømmer

Gefluisterd?

collega

Ja.

strømmer

Daarbinnen?

De vriend speelt een kaart.

Wie zou dat dan moeten zijn?

vriend

Jouw beurt.

Niemand maakt aanstalten om verder te spelen. Strømmer en de collega kijken elkaar aan. De vriend wacht, leg dan zijn kaarten neer schuift zijn stoel van tafel.

Ik geloof dat ik even een ommetje ga maken.

collega

Hou nou op, Arne.

vriend

Er is hier toch niemand die wil spelen.

collega

We spelen nu toch.

strømmer

Kom op!

vriend

Niet voordat een van jullie een kaart heeft opgegooid.

strømmer

Kijk – ik leg op.

Strømmer speelt een kaart. De collega volgt.

De vriend lacht tevreden, pakt het stapeltje

en speelt een nieuwe kaart.

collega

Het waren er twee.

strømmer

Twee?

Hoe weet je dat?

vriend

Halvor, hou daarmee op.

Hij gelooft alles wat je zegt.

Strømmer leunt achterover.

Finn –

Spelen we nou of spelen we niet?

Strømmer staat op.

strømmer

Twee?

vriend

Hij heeft niets gehoord.

collega

In elk geval meer dan één.

Ze fluisterden met elkaar.

vriend

Kunnen we niet gewoon verder spelen?

Ja godver – ik zit hier met retegoeie kaarten.

De vriend legt zijn kaarten neer, schuift zijn stoel van tafel. Zucht.

Strømmer – er is hier niemand.

Hij staat op. Pakt demonstratief de schemerlamp vast en schijnt ermee de kamer in.

Is daar iemand?

Hallo?

Hij begint door de kamer te lopen terwijl hij bijlicht met de lamp. Zwaait met het licht rond – eerst de ene kant op, dan de andere.

strømmer

Zet die lamp neer.

collega

Halvor.

vriend

Zien jullie iemand?

Ik zie niemand.

collega

Waar ben je mee bezig?

strømmer

Hou op met die lamp.

Strømmer staat op en grijpt de lamp.

Ze kijken elkaar lang aan.

De vriend gaat zitten en pakt zijn kaarten.

De collega wordt een beetje nerveus.

Strømmer blijft staan.

pauze

strømmer

Ik denk dat jullie nu maar moeten gaan.

collega

Hou op zeg.

Nu worden we gewoon even rustig – en dan maken we de partij af.

vriend

Ik heb dus wel die kaarten hè.

strømmer *verheft zijn stem*

Ik zei dat jullie nu maar moeten gaan.

kalmer Ik heb nog wat te doen.

Licht dimt.

7.

agente

Het was zomer.

Ik was hier net aangekomen.

Op weg naar het bureau liep ik elke ochtend langs de kerk. Ze waren het plein ervoor aan het asfalteren. Hij reed op de asfaltwals.

Ik weet zeker dat hij het was op die wals.

Hij rookte tijdens het werk. En hij rolde altijd de mouwen van zijn overhemd op bij het rijden. Hij had een rood overhemd en ik herinner me zijn handen. Hij had van die bruinverbrande handen.

Voor op het toneel ligt een rij stenen. Langzaam begint Strømmer ze op te rapen. Hij legt ze op de tafel, waar al een kleine verzameling ligt.

Ik moet het zijn vergeten.

Ineens wist ik het weer, toen ik daar in zijn woonkamer stond – van Finn Strømmer – zon, ochtend, wals, de warmte, de witte kerk en het dikke, zwarte asfalt. De bezwete nek van Finn Strømmer en zijn bruinverbrande handen op het stuur.

Ze kijkt hem recht aan.

Ik kan me vergissen.

Hij kijkt naar haar en kijkt dan weer weg.

Dit kan niet dezelfde man zijn die op de asfaltwals voor de kerk reed, die zomer dat ik naar de stad kwam – dit is een compleet ander mens.

8.

Het licht pulseert. Gaat weer aan.

De kamer is dezelfde als in scène 7, maar vanuit een iets andere hoek; nu zijn het Thea 1 en Thea 2 die aan tafel zitten. Tussen hen in ligt een bordspel. Strømmers stoel is leeg. Hij staat een eindje bij ze vandaan met zijn rug naar ze toe. Op tafel staan twee lege limonadeglazen. Onder de tafel staat een kan.

strømmer

Wat doen jullie?

Thea 1 kijkt hem blanco aan.

Waar zijn jullie mee bezig?

Ze geven geen antwoord.

Thea 1 gooit de dobbelsteen en verzet haar pion.

thea 1 tegen Strømmer

Jij bent.

Thea 1 houdt de dobbelsteen naar hem op.

Hij negeert haar.

strømmer

Ik vraag wat jullie aan het doen zijn.

thea 1

We spelen.

strømmer

Je speelt?

thea 2

Thea speelt.

thea 1

Mag dat niet?

pauze

strømmer

Je moet stil zijn.

Jullie moeten stil zijn en pappa moet stil zijn.

Beloven jullie me dat?

Ze geven geen antwoord. Hij draait ze zijn rug toe. Thea 1 steekt haar tong naar hem uit.

Thea 2 ziet er ongelukkig uit.

thea 1 *tegen Thea 2*

Jij bent, Thea.

Thea 2 kijkt naar Strømmer. Hij doet alsof hij met iets bezig is in de kast.

thea 1 *ongeduldig*

Jij bent.

Nou, ga dan!

Ze schopt Thea 2 tegen haar scheen.

thea 2

Au!

tegen Strømmer Ze schopt me.

thea 1

Echt niet.

thea 2

Wel.

thea 1

Maar jij gáát ook niet.

thea 2

Ik ga al.

Thea 2 verzet haar pion. Thea 1 draait zich naar Strømmer en reikt hem de dobbelsteen weer aan. Hij pakt hem niet aan. De vriend kijkt het publiek in.

vriend

Zo ging het volgens mij.

Hij zocht haar.

En toen werd hij het zat.

En toen ging hij weer naar bed.

korte pauze

thea 1

Jij bent.

thea 2

Hij wil niet meedoen.

thea 1

Natuurlijk wil ie dat wel.

thea 2

Hij wil niet meedoen.

thea 1

Waarom dan niet?

thea 2

Hij is boos op ons.

thea 1

Hij is niet boos op ons.

thea 2

Hij is boos omdat we aan het spelen waren.

thea 1

Hij is niet boos op ons.

thea 2

Ben je boos op ons?

strømmer

Ik ben niet boos op jullie.

thea 1

Zie je nou wel.

Ik ga wel voor jou, ik, pappa.

Thea 1 verzet Strømmers pion. Dan gooit ze met de dobbelsteen en verzet die van haarzelf.

thea 1 *tegen Thea 2*

Nu ben jij.

thea 2

Ik doe niet mee als pappa niet meedoet.

thea 1

Pappa doet mee.

thea 2

Pappa doet niet mee.

strømmer *verheft zijn stem*

Kunnen jullie nu ophouden.

Het wordt stil. Thea 2 kijkt naar Strømmer. Thea 1 grijpt haar kans om de pion van Thea 2 twee vakjes terug te plaatsen. Thea 2 kijkt naar het bord.

thea 2

Wie heeft er aan mijn pion gezeten?

tegen Thea 1 Jij hebt aan mijn pion gezeten.

Waarom heb je dat gedaan?

Thea 1 begint te lachen.

strømmer

Stil.

thea 2 *luid*

Ze heeft aan mijn pion gezeten.

strømmer

Stil, zei ik.

korte pauze

thea 1

Weet je wat ik beneden op straat zag?

Een hond met maar één oor.

thea 2

Echt niet.

thea 1

Echt wel.

thea 2

Waar zag je dat dan?

thea 1

Beneden op straat, zei ik toch.

Ik zag hem door het raam.

thea 2

We mogen niet voor het raam en dat weet je.

strømmer

Ga weg bij het raam, Thea.

Ga weg daar – mensen kunnen je zien!

thea 2

Ze zag helemaal geen hond. Ze zegt maar wat.

thea 1

Dat weet jij helemaal niet.

Jij durft niet eens bij het raam te komen.

strømmer *luider*

Ga weg bij het raam, zei ik.

korte pauze

thea 1

Mogen we nu spelen?

Licht dimt.

9.

Strømmer zit in een leunstoel. De meisjes liggen met hun hoofd in zijn schoot. Hij aait ze over hun hoofd. Ze kijken recht vooruit. Hun gezichten staan serieus.

collega

Een kind verdwaalt in het bos – een man vindt de weg naar huis niet terug – of een land verdwijnt – daar moet iets van overblijven. Een pijn, een zacht ruisen, een schaduw in de geschiedenisboeken, de fotoalbums – dat kan niet anders.

Een moment kijken de meisjes naar Strømmer op. Dan leggen ze hun hoofd weer in zijn schoot. Hij gaat door met aaien, zingt voor ze.

arts

Ik heb erover gedacht mijn dochter van de crèche af te halen.

Ze zeggen dat ze de andere kinderen bijt.

Maar dat is het probleem niet, dat is vrij normaal.

De leidster op de crèche zegt, dat ze er gewoon even genoeg van heeft om steeds met anderen samen te zijn, maar ik weet niet of ze die andere kinderen wel zo leuk vindt.

Ik denk dat ze haar uit haar evenwicht brengen.

Ze slaapt niet goed.

Kinderen moeten slapen. Haar broer sliep altijd prima toen hij zo oud was.

Ik weet het niet.

Het duurt toch ook niet zo lang meer.

Nog maar een jaar voordat ze op de basisschool begint.

Het is gewoon niet makkelijk om te bepalen wat het beste voor ze is. Toen ik van dat kleine meisje hoorde dat verdwenen was, haar die ze nu zoeken – Thea Strømmer – toen dacht ik meteen aan mijn dochtertje. Aan wat een heerlijk gedoe het is, elke ochtend. Aan hoe ze gewoon ter plekke op de grond ploft en weigert haar laarzen aan te doen.

Strømmer staat op. Terwijl hij Thea's kamer in loopt komt hij Thea 3 tegen.

Licht dimt.

10.

Licht aan.

Alle meubels staan naast elkaar in een lange rij tegen de achterwand geschoven. Overal liggen repen papier en knikkers. Op de achtergrond staat de leunstoel. Een zwarte plastic tas er tegenaan. Thea 1, Thea 2 en Thea 3 scheuren kranten in lange repen. Ze leggen de repen om zich heen op de grond. Schuiven met ze, zodat ze een patroon vormen. Strømmer staat te bellen. De collega aan de telefoon antwoordt rustig.

strømmer

Ja hoor. Ik kom snel weer terug.

Thea 2 begint de stroken aan elkaar te plakken tot lange slierten.

Nee, het duurt nu niet lang meer.

Dat lijkt me fijn ja. Weer eens het huis uit komen.

Wat?

Of hier nog iemand is?

Thea 2 kijkt naar hem op. Hij kijkt een andere kant op.

Nee hoor, ik ben alleen.

Thea 1 en Thea 3 beginnen de stroken die Thea 2 aan elkaar geplakt heeft weer los te scheuren.

thea 2

Nee.

Thea.

Niet doen.

Strømmer draait zich langzaam naar ze om.

thea 1 *aapt haar na*

Nee Thea – niet doen.

strømmer

Ik ben hier alleen, zei ik.

Hoor je stemmen?

Nee, dat zal de radio dan wel zijn.

thea 2

Kijk!

Thea 2 houdt een aan elkaar gelijmde krantensliert op naar Strømmer. Thea 1 trekt hem uit haar handen.

Niet doen!

strømmer

Nee, geen nieuws.

Alles is nog bij het oude.

Ze hebben niets gevonden.

Nee.

thea 2

Thea – hee!

Thea!

Nee!

Niet doen!

Niet doen Thea!

*Thea 1 pakt een van de slierten van Thea 2
en trekt hem uit elkaar. Ze houdt de repen
op naar Strømmer. Hij neemt ze afwezig van haar aan.*

strømmer

Nee.

Weet ik niet. Ik kan een deel vanuit huis doen.

Strømmer drukt de telefoon tegen zijn borst en gebaart dat ze stil moeten zijn.

thea 2

Geef hier!

strømmer

Ik moet nu echt ophangen.

We praten maandag wel verder.

Ik spreek je maandag.

Hij hangt op. Gaat naar ze toe. Ze kijken op.

Worden stil. Hij wil iets zeggen. Ze leggen de papierstroken weg. Thea 2 kijkt naar hem op.

thea 2

Kijk!

collega

Zoiets moet toch verschrikkelijk zijn, godskolere. Een kind verliezen.

Je weet het gewoon nooit zeker – of je het niet anders had kunnen doen.

Beter op had moeten letten.

Strømmer pakt twee stroken op en geeft ze aan Thea 2. Ze begint ze aan elkaar te plakken.

Dan geeft zij ze aan hem terug en geeft hij ze door aan Thea 1. Zij trekt ze

ogenblikkelijk uit elkaar en geeft de repen weer aan Strømmer, die ze doorgeeft aan Thea 2 en zo verder.

Na een poosje wordt er aangebeld. Strømmer draait zich om en staart naar de deur.

thea 2

Ga je niet opendoen?

Hij geeft geen antwoord. Er wordt weer gebeld.

thea 1

Wie is dat?

strømmer

Weet ik niet.

thea 2

Ga je niet opendoen?

strømmer

Nee.

thea 1

Hij doet niet open.

Hij wil niet dat ze ons zien.

thea 2

Waarom niet?

strømmer

Niet nu.

Niet nu we het zo gezellig hebben.

pauze

We horen iemand huilen.

thea 1

Wie huilt daar?

thea 2

Dat is Thea.

thea 1

Pappa –

thea 2

Thea huilt.

strømmer

Waar?

Waar dan?

Hij begint te zoeken.

Er wordt weer aangebeld.

thea 1

We kunnen ons onder de tafel verstoppen.

We horen iemand roepen aan de andere kant van de deur.

agente

Hallo?

thea 2

Hallo?

strømmer

Ssst!

Ze zitten doodstil.

Strømmer vindt Thea 4 onder de tafel.

Hij tilt haar op in zijn armen. Troost haar.

Er wordt op de deur gebonsd. Hij stopt.

Blijft staan met het kind in zijn armen

alsof hij niet weet waar hij met haar naartoe moet.

agente

Meneer Strømmer, bent u daar?

Ik ben het.

Hij legt Thea 4 op de bank. Dekt haar toe met een wollen dekentje.

We hebben iets voor u.

Hij loopt naar de deur. Een donkerblauwe schaduw daalt van bovenaf neer en drukt het zwakke licht weg, dat vanuit de hoeken nog weerstand biedt.

Bent u daar?

Er wordt weer aangebeld. Langzaam doet Strømmer de deur open en stapt naar buiten.

De meisjes trekken de deken van Thea 4 af.

Ze probeert hem terug te trekken.

Strømmer komt binnen. Hij heeft een roze want in zijn hand.

strømmer

tegen Thea 1 Is deze van jou?

Ze schudt haar hoofd.

tegen Thea 2 Is hij dan soms van jou?

Ze schudt haar hoofd.

Dat is gek – want hier is de andere.

Hij doet de kast open en haalt er de andere uit.

Hij houdt hem naar ze op. Ze kijken hem niet aan.

Thea – kijk me aan.

thea 1

Het is maar een want.

Je zei het zelf –

Hij blijft ermee staan prutsen.

thea 2

Wat is er, pappa?

strømmer

De politie kwam hem brengen.

Ze vonden hem beneden bij de rivier.

Wat deed hij daar, denken jullie?

Wat deed Thea's want beneden bij de rivier?

thea 1

Het is maar een want.

Er wordt weer aangebeld.

thea 3

Ga je nu opendoen?

strømmer

Nee.

thea 2

Maar daarnet deed je open.

strømmer

Ja.

thea 2

Maar nu dus niet?

strømmer

Nee.

pauze

thea 1

Mogen wij opendoen?

strømmer

Jij doet niet open.

thea 2

Als er aangebeld wordt, moet je opendoen.

thea 1

Misschien hebben ze nog meer wensen.

strømmer

Je doet niet open, zeg ik.

thea 2

Pappa –

thea 1

Waarom mag jij wel opendoen en wij niet?

thea 2

Dat is niet eerlijk!

thea 1

Ik ga toch opendoen.

Thea 1 begint naar de deur te lopen.

strømmer *schreeuwt*

Nee!

Godverdomme, nee!

Hij gooit de wanten van zich af. De meisjes verstijven. Staan doodstil middenin de papierchaos. Er wordt nog een keer aangebeld – en dan wordt het stil.

Strømmer gaat weer zitten. De meisjes staren naar hem. Er klinkt gebonk. Het komt uit Thea's kamer.

Het klinkt geprikkeld, dringend, bijna agressief. De meisjes draaien zich om en kijken naar de deur. Luisteren. Thea 4 komt tevoorschijn. Ze drukt zich tegen Strømmer aan. Pakt aarzelend zijn hand. Thea 1 gaat naar de deur toe. Doet open. Daar staat Thea 5. De meisjes draaien zich om en kijken hem aan.

Licht dimt.

11.

Strømmer zit.

arts

Zit u hier?

Strømmer geeft geen antwoord.

Maar hier kunt u toch niet blijven zitten?

Is er iets waarmee ik u kan helpen?

Strømmer blijft zitten.

We zijn eigenlijk al gesloten – ik moet op tijd bij de crèche zijn, maar –

Was u dat niet, die last had van zijn oor?

Water in het oor – nietwaar.

Strømmer schudt alleen zijn hoofd.

Jawel, ik weet zeker dat u het was die hier kwam klagen over water in een oor. Het linker, nietwaar?

Hadden we niet een afspraak een paar maanden geleden?

Ze begint in haar afsprakenboek te bladeren.

Finn Strømmer. Dinsdag, kwart over twaalf. Audiologisch onderzoek. Niet
gekomen –
staat er.

Kwam er misschien iets tussen?

strømmer

Ik kreeg bezoek.

arts

En hoe gaat het nu met uw oor?

strømmer

Prima.

arts

Dus u heeft geen last meer van dat gevoel van water in –

strømmer

Nee.

arts

Dus u hoort nu weer normaal?

strømmer

Ja.

arts

Ja?

strømmer

Ja.

arts

Mooi zo.

pauze

strømmer

Ze hebben een wantje gevonden

bij de rivier.

arts

O?

strømmer

Het was van mijn dochter.

Ze denken dat ze daar misschien door het ijs

is gezakt.

arts

Ze denken dat uw dochter door het ijs

is gezakt?

strømmer

Het was beneden bij de monding.

Precies daar waar de rivier een krappe bocht maakt.

Als je daar niet bekend bent –

Hoort u wat ik zeg?

arts

Ik hoor het.

U moet alleen een beetje rust nemen.

En genoeg slapen.

strømmer

Genoeg slapen.

Slaap is belangrijk.

Uiteraard, uiteraard, uiteraard –

korte pauze

arts

Kan ik iemand voor u bellen?

Bent u alleen?

Ik moet een bus halen – mijn dochter wacht op de crèche –

Als ik niets voor u kan doen –

Is dit geen zaak voor de politie?

Zal ik de politie bellen?

strømmer

Nee.

Hij blijft zitten.

arts

Ga naar huis. Zorg dat u een nacht goed slaapt – dan komt u morgen terug en dan kunnen we er rustig over praten.

strømmer

Kan ik niet.

arts

U kunt niet –

strømmer

Ik kan niet naar huis.

Er is daar iemand.

korte pauze

Ik heb geprobeerd het uit te leggen.

Ze willen dat ik bij ze blijf.

Elke dag als ik thuiskom staan ze daar en willen dat ik bij ze blijf.

Ik weet niet wie ze zijn.

Wat ze van me verwachten.

tegen de arts, de collega, de agente enz.

Wat verwachten jullie eigenlijk van mij, godverdomme?

Licht dimt.

12.

Strømmer komt binnen. Hij heeft zijn jas nog aan. De meisjes staan op hem te wachten.

Ze houden elkaars hand vast.

thea 1

Waar was je?

thea 2

Wij mogen niet alleen blijven zonder grote mensen. We zijn nog te klein.

We kunnen ons pijn doen of zo.

Hij trekt zijn jas uit.

thea 3,4 en 5

Pappa –

pauze

thea 2

Thea heeft alle rozijnen opgegeten.

Hij trapt zijn schoenen uit.

Dat mag toch niet?

Hij mompelt een antwoord. Loopt weg en gaat zitten. Probeert door hen heen te kijken. Pakt de krant of een boek of iets anders waar hij zich op

probeert te concentreren. Thea 4 komt naar hem toe. Ze gaat achter hem staan en kijkt over zijn schouder mee wat hij aan het doen is.

thea 1

Mogen wij ook naar buiten?

thea 5

Waarom mogen wij niet naar buiten?

strømmer

Ik ben alleen even bij de dokter geweest.

thea 2

Pappa is alleen even bij de dokter geweest. Naar de dokter gaan is goed.

thea 1

Ik wil ook naar de dokter.

Waarom mogen wij niet naar de dokter?

strømmer

Hou op, Thea.

thea 1

Dat is niet eerlijk!

thea 2

Wij hoeven niet naar de dokter.

Wij zijn gezond.

thea 1

Pappa is ook gezond.

pauze

thea 2

Mogen we niet heel even naar buiten? Alleen voor het huis? Alleen maar in de tuin?

Het is zo donker hierbinnen.

Hij kijkt een ogenblik op van wat hij aan het doen is.

strømmer

Wat wil je dan buiten gaan doen?

thea 1 en thea 5

Spelen.

strømmer

Wat wil je daar spelen dat binnen niet kan?

thea 1

Gewoon, spelen.

strømmer

Het is laat, Thea. Ga naar bed!

pauze

thea 2

Ben je nou boos?

strømmer

Ik ben niet boos op jou.

thea 4

Ben je boos op mij?

strømmer

Ik ben nooit boos op jou.

thea 1

Daarnet was je wel boos.

thea 2

Maar nu niet meer.

thea 1 en thea 5

Wij willen naar buiten!

Strømmer legt weer neer waar hij mee bezig is.

strømmer

Ik las eens over een man die 's avonds niet kon slapen als hij zijn hond niet bij zich in bed had. Toen die hond doodging, sliep hij een paar weken niet. Niet zonder een nieuwe hond.

thea 2

En kreeg hij toen een nieuwe hond?

strømmer

Misschien.

thea 1

Wat voor hond dan?

strømmer

Dat weet ik niet.

thea 2

Las je dat in een boek?

strømmer

Ja.

thea 1

Wat voor boek dan?

strømmer

Een boek.

thea 2

Gewoon een zomaar-boek?

strømmer

Ik las het alleen.

thea 1

Stond er nog meer in dat boek?

strømmer

Ik weet het niet meer.

thea 2

Kun je dat boek een keer voorlezen?

Hij geeft geen antwoord.

Kun je het nu voorlezen?

thea 4

Een klein stukje maar.

Hij legt weg waar hij mee bezig is en pakt iets anders op.

thea 2,3 en 4

Voorlezen!

strømmer

Nu is het wel genoeg, Thea.

Hij wendt zich af. Thea 2 leunt zwaar tegen hem aan. Thea 1 gaat recht voor hem staan.

thea 1

Ik wil naar buiten!

strømmer

Ja ja.

thea 2

Pappa gaat nu toch voorlezen.

strømmer

Niet nu, Thea.

Hou daarmee op.

Nee, zeg ik. Niet zo hangen.

Gedraag je nou eens!

thea 5

Wij willen niet lezen, wij willen naar buiten!

Strømmer staat op.

thea 4

We hoeven niet te lezen, pappa. We kunnen een spelletje doen.

thea 3

Kom! We gaan een spelletje doen.

strømmer

Ik weet niet of ik daar puf voor heb.

Spelen jullie maar.

thea 2

Ja – dat doen we. We doen een spelletje.

Strømmer gaat weer zitten. Nu leunt Thea 1 zwaar tegen hem aan. Twee van de andere meisjes gaan elk op een armleuning zitten en proberen met Strømmer mee te lezen.

thea 4

Zullen we een spelletje doen?

thea 2

Doen we.

thea 3

Doen we.

thea 4

Doen we.

Thea 5 komt over Strømmer heen hangen.

strømmer

Nee – wat doe je nou.

Thea 1 komt tegen hem aan hangen.

Thea, niet zo hangen.

Thea 4 probeert haar armen om zijn nek te slaan. Hij duwt haar weg.

Ga weg.

Ga naar je kamer.

thea 4

Ik ben het, pappa.

thea 3

Ik ben het, pappa.

thea 2

Ik ben het, pappa.

Thea 1 staat bij de deur. Ze probeert hem open te doen.

thea 1 *tegen Strømmer*

Jij bent niet de enige die naar buiten mag.

Thea 5 staat recht voor hem.

thea 5

Jij beslist niet voor ons!

Kom Thea!

thea 2

We gingen toch een spelletje doen –

De andere meisjes gaan allemaal om Strømmer's hals hangen.

thea 1,3,4 en 5

Kom pappa –

Hij duwt ze weg.

strømmer

Naar bed jullie.

Hij wijst naar haar kamer. De meisjes staren hem alleen maar aan. Thea 5 doet een stap in zijn richting.

thea 5

Je moet ons eruit laten.

De anderen gaan om haar heen staan. Alleen Thea 4 blijft nog dicht bij haar vader. Ze is bang.

thea 1

Je moet ons er nu uit laten.

Ze pakken zijn handen vast en trekken aan hem.

thea 1 en thea 2

Kom!

thea 3,4 en 5

Kom!

thea 1

We vervelen ons.

Het is hier saai.

alle thea's

Pappa –

thea 2

Zeg iets.

Waarom zeg je nou niks meer?

strømmer

Dit is mijn huis. Ik heb je niet gevraagd om hier te komen!

Ik wil jou hier niet.

Thea, hoor je me!

Ik praat tegen je.

Ik kan er niet meer tegen. Hoor je me! Je bent overal.

Je spullen, je stem – het is nooit goed en het is nooit genoeg. Altijd is er weer iets anders, vraag je méér.

Wat wil je nou?

Wat wil je nou van me?

Ik wil jou hier niet!

Ik wil jou hier niet, zeg ik!

Ga weg! Laat me met rust!

Ik wil je niet meer zien!

Begrepen?

Hoor je me!

Ik wil je niet meer zien!

Als zijn uitbarsting voorbij is, is de kamer leeg.

Het licht verandert.

korte pauze

We waren de hele avond samen geweest.

Ik zat wat werk te corrigeren.

Zij stond achter mijn stoel. De hele tijd stond ze achter me en hield zich zo'n beetje aan mijn rugleuning vast. Stond daar maar, hield de leuning vast en keek naar me.

Ik was wat werk aan het corrigeren. Af en toe wees ze iets aan. Zei ze dat dat-en-dat goed was en dat-en-dat fout, voor de grap natuurlijk, maar na een poosje hield ze daar ook mee op. Stond daar maar. Heel stil. En zei niets. Alsof er geen adem meer in haar lijf zat.

Licht aan.

Strømmer staat alleen.

Hij luistert.

Niets.

Licht dimt.

13.

De kamer is schemerig.

*Strømmer ruimt op. Hij propt steeds meer
papier in zakken.*

collega

Finn!

Strømmer – ben je daar?

vriend

We weten dat je er bent.

pauze

collega

Hallo!

arts

Heeft u hulp nodig?

tegen de anderen Moeten we geen ambulance bellen?

vriend

Als je niet opendoet, rammen ze straks de deur in!

strømmer

Jullie komen hier niet binnen!

collega

Geen grappen nou!

We willen je alleen maar helpen.

strømmer

Dit is mijn huis.

korte pauze

agente

Meneer Strømmer – ik ben het.

strømmer

Jullie komen hier niet binnen,

zeg ik.

agente

U moet me erin laten.

We moeten de deur forceren als u ons niet binnenlaat.

vriend

We moeten hem wel inrammen als je niet opendoet.

pauze

collega

Kun je ons niet binnenlaten –

Als je ons niet binnenlaat, dan doen ze

het echt.

Dan rammen ze de deur in.

Begrijp je dat?

strømmer

Dat gaat niet.

agente

Ik kan alleen komen.

arts

Nee – dat is geen goed idee.

agente

Meneer Strømmer – hoort u me?

vriend

Nu raap je jezelf godverdomme bij elkaar.

arts

Als u haar niet binnenlaat, moeten we
de deur forceren.

*De stemmen worden luider. Strømmer loopt naar de deur. Er komt een harde
dreun van de andere kant.*

agente

Ik kan de rest vragen weg te gaan
als je alleen even opendoet.

Strømmer aarzelt een moment.

Zal ik de anderen vragen om te gaan?

strømmer *zacht*

Ja.

agente

Wat zei je?

strømmer *harder*

Ja.

pauze

De agente komt binnen.

agente

Daar ben je.

Ze kijken elkaar aan.

Het spijt me.

Ik heb zo vaak geprobeerd om je te pakken
te krijgen.

Waarom deed je niet open? Het licht was aan. Je auto staat voor de deur –
Je buurman zegt dat je al dagen niet meer buiten bent geweest.

pauze

Ik heb met je arts gesproken –

We hebben ook geprobeerd je te bellen.

Hoor je wat ik zeg?

Ik weet niet zeker of je wel hoort wat ik zeg?

strømmer

Ik hoor wat je zegt.

agente

Ik weet niet goed hoe ik dit moet zeggen.

We –

Ze –

strømmer

Ik weet het. Ik weet wat je gaat zeggen.

agente

Wat ga ik dan zeggen?

strømmer

Je gaat zeggen dat jullie haar gevonden hebben bij de rivier.

Je gaat zeggen dat het je spijt.

Gecondoleerd, ga je zeggen. Gecondoleerd.

De agente staat. Strømmer zit.

De agente gaat recht tegenover hem zitten.

agente

Wil je haar zien?

Je mag haar uiteraard nog zien?

We dachten dat je misschien haar spullen zou willen ophalen.

Er zijn wat kleren die –

Je moet wat formulieren tekenen.

Dat zij het is.

Je weet wel –

We hebben je handtekening nodig – dat is alles. Dan mag je haar spullen meenemen. Daarna.

Lukt dat?

Hij knikt langzaam.

Toen ik klein was, gingen we altijd spelen bij de rivier waar ik opgroeide. Het was maar een dorp. Kleiner dan hier. Weinig te doen.

We gingen daar altijd vissen. Gebruikten van alles en nog wat als aas. De kleintjes zetten we op de uitkijk.

Op een keer bonden we een jongen vast aan een boom bovenaan de helling en toen vergaten we hem daar. Zijn ouders belden zelfs de politie – maar we waren hem alleen maar vergeten. Hij stond daar nog gewoon.

Er gebeurde niks gek. Het was zomer. Licht genoeg. Warm genoeg.

De zomer dat ik hier kwam was het warm.

Weet je dat nog?

Het was een jaar of zeven, acht geleden. Een flinke hittegolf. Mensen zochten verkoeling in de rivier als het te warm werd. We gingen daar meteen vanuit het bureau naartoe.

Volgens mij heb ik jou daar een keer gezien –

Strømmer geeft geen antwoord.

Je stond bovenaan de helling. Wijdbeens.

Je had je mouwen opgerold en je had van die bruinverbrande handen. Zoals je krijgt van een hele zomer buiten werken.

Ik was er met twee anderen.

Nee – je weet het vast niet meer.

Wat we ons herinneren is zo verschillend.

Ze komt overeind.

Finn – het was een ongeluk.

strømmer

Misschien.

agente

Ze liep weg.

Ze zakte door het ijs.

Ze kwam vast te zitten op de bodem.

Zo gaat het nou eenmaal.

strømmer

Ja.

agente

Het was niet jouw schuld –

Je was er toch niet bij –

Ze ging er zelf naartoe –

Ze was daar uit eigen beweging.

strømmer

Ja –

agente

Ze deed het allemaal zelf.

strømmer

Ja –

Ik had beter op moeten letten.

agente

Kinderen doen dat soort dingen.

pauze

De agente komt naar hem toe. Hij kijkt naar haar.

strømmer

Helgesen, is dat je naam?

agente

Bente.

strømmer

Weet je wat het ergste is?

Weet je wat het ergste is, Bente?

Het is zo stil geworden in huis.

Sinds jullie haar gevonden hebben is het hier zo stil geworden.

Ik loop de hele dag te zoeken.

agente

Wat zoek je dan?

strømmer

Ik zoek Thea.

Ik heb lang lopen zoeken naar Thea.

Dat doe ik niet meer.

Licht dimt.

14.

De collega komt binnen.

collega

Sta je hier in het donker?

Hij doet het licht aan. We zien de kamer.

Hij is opgeruimd of niet opgeruimd.

De collega legt zijn hand op Strømmers schouder.

Zo.

Vanaf nu wordt het beter.

Strømmer ging in Noorwegen in première bij Ferske Scener op 22 november,
2006 in Kultur-
Huset Tromsø

Spel: Bernt Bjørn, Gøran Østerbøl, Hilde Østvik Kaspersen, Ingeborg Sætra,
Lene Steinvik, Lydia Reibo, Maja Bohne Johnsen , Pernille Dahl Johnsen,
Sofie Emaus, Tommy Henriksen

Regie: Kristin Eriksen Bjørn

Choreografie: Marianne Nordnes

Deze uitgave werd mede mogelijk gemaakt door subsidiële bijdrage van NORLA
en Stichting Leonora Christina

Tale Næss Lysestøl (1969, Noorwegen) schrijft proza, poëzie, libretto's, theater- film- en radioteksten. Ze studeerde filmwetenschappen en antropologie. In 1992 debuteerde ze met de roman *De Maan heeft geen handen*. In 1999 schreef ze haar eerste tekst voor theater; een monoloog voor het millenniumproject van theater Ibsen, over de tien geboden. Tale is en voorstander van multidisciplinair en grensoverschrijdend werken, en werkt zelf regelmatig met musici, componisten, beeldend kunstenaars aan gezamenlijke projecten voor het theater. Tale's teksten worden regelmatig gespeeld in Noorwegen en daarbuiten. Ze heeft als dramaturg gewerkt maar is op het moment verboden aan de KHiO, de theaterschool in Oslo. Hier doet ze onderzoek als *artistic research fellow* in het kader van een internationaal programma. De focus van haar onderzoek (getiteld *1:100*) ligt op de relatie tussen het collectieve en het individuele in teksten voor theater.

Toneelwerk o. a.

s o a r e – 2015

Ekspedisjon Ingenmannsland – 2013

Blott en dag – 2011

Her.Nå.Siden – eenakter – 2011

Knekkende julenøtter – 2011

Vilde – monoloog – 2010
Anna – monoloog – 2008
En palestinsk reise – muziektheater – 2008
Det Tredje Stadiet – 2007
Funn – hoorspel – 2007
Strømmer – 2006
Madonna Furiosa – 2005
Haven – hoorspel – 2003
Den hvite byen – 2000
Du skal ikke begjære din nestes hus – 1999

Maaïke van Rijn (1974) vertrok in 1992 naar Zweden om er te studeren en de taal te leren. Daarna studeerde ze Engelse en Nederlandse taal- & letterkunde in Amsterdam. Na haar studie werkte ze onder meer voor Over het IJ Festival, de Theatercompagnie en de Toneelschuur. Begin 2013 startte ze haar werkzaamheden als literair vertaler met toneel als specialisatie. Maaïke is een fervent pleitbezorger van hedendaags Scandinavisch toneel in Nederland en onderhoudt nauwe contacten met auteurs en instanties op dit gebied in Noorwegen en Zweden. Ze is initiatiefnemer en organisator van het project *Ferske Norske 2017*.

www.tinygrass.nl

Vertalingen (een keuze)

Tale Naess – *Strømmer / Wilde* – 2017

Maria Tryti Vennerød – *Zuiver* – 2017

Sophie Tseng en Mohammed Benzakour – *Twee monologen* – 2016

David Harrower – (naar Gogol) *De Revisor* – 2015

Jon Fosse – *Deze ogen* – 2014

Rik van den Bos – *Running on empty* – 2013

Anna Maria Versloot, Judith Hofland – *Like Me* – 2013

Jesper Halle – *De Bosjes* – i.s.m. Tom Kleijn – 2013

Met de steun van de Vlaamse Overheid, de Belgische tax shelter maatregel en Vlaams Fonds voor de Letteren. In coproductie met Het Laatste Bedrijf en Arenbergschouwburg.